

Under disse Overvejelser skal jeg som noget, hvis Omtale ogsaa henhører under den Bemyndigelse, jeg har faaet, nævne en Bestemmelse i Toldlovens § 2, Litra k., som giver Krigsbestyrelsen Bemyndigelse til toldfri Indførsel af Vaaben, Ammunition m. m. Ingen vil være i Tvivl om, at „Vaaben, Ammunition m. m.“ er Krigsmateriel, og dette „m. m.“ betyder ganske sikkert noget, der er knyttet til Vaaben og Ammunition. Det har imidlertid i Tidens Løb udviklet sig saaledes, at der ikke er den Ting, som Krigsbestyrelsen ikke kan faa toldfrit ind, ja, man gaar endogsaa saa vidt, at Toiletgenstande til Krigsskibe kunne komme toldfrit ind. Hvad der ligger mellem Vaaben og Ammunition paa den ene og Toiletgenstande, der anvendes om Bord paa et Skib, paa den anden Side, er temmelig meget, og det har vistnok aldrig været Meningen, at alt dette skulde være toldfrit. Dette Forhold gaar saa vidt, at man har Eksempel paa, at en industri-drivende, der gjorde Tilbud paa en Vareleverance, ikke fik den, fordi han paa Grund af Tolden var 43 Kr. dyrere end et udenlandsk Firma, og det drejede sig dog om en Leverance til en 5,000 Kr.

Et andet Spørgsmaal, som hører her under, og som ogsaa ønskedes paatalt, er dette, at ved Afholdelse af Licitationer, hvor der forlanges Varer, som vise, hvorledes Leverancen ønskes præsteret, bør der fremlægges Prøver af danske Varer. Dette, at man da fremlægger Prøver af udenlandske Varer, gør ofte, at de pagældende Varer ikke kunne leveres af dansk Arbejde, fordi den paagældende Type ikke fremstilles her i Landet, hvorimod man godt kunde bruge en anden af samme Slags, naar der havde været fremlagt Prøver af en saadan.

Endelig er det ogsaa ønsket, at jeg skulde fremdrage Spørgsmaalet om vore Jernbanetakster og navnlig det Misforhold, der er i, at danske Varer meget ofte maa betale højere Fragt end udenlandske for Trafikering af den samme Strækning. Det hænger sammen med, at de Overenskomster, man har med Udlandet om Fastsættelsen af Takster for gennemgaaende Gods, staa fast uden at være reviderede, medens man, efter at de internationale Takster ere vedtagne, har forhøjet de danske Godstakster. Derved komme vi til det mærkværdige Resultat, at der for en Vognladning Gods fra Næstved til København maa betales en meget højere Fragt for denne Strækning end for en Vognladning tysk Gods, der kommer ind Syd fra over Gødsder

og trafikerer samme Strækning. At det er en Urimelighed, at danske Varer skulde betale mere, maa vel indrømmes. Og hvis man vil sige: Det kan vel ikke dreje sig om saa meget, vil jeg dertil svare: Ja, det drejer sig om saa meget, at et enkelt Firma i et Aar har betalt mellem 40,000 og 50,000 Kr. mere for Befordring af Gods paa en vis Strækning; end der vilde være betalt for tyske Varer paa den samme Strækning; saa meget drejer det sig om. At der tages Hensyn til dette Forhold, er noget, som maa kaldes en god, sund og fornuftig Beskyttelse, og dette har heldigvis alle Udvalgets Medlemmer været enige om at ønske fremdraget. Jeg har udtalt dette paa hele Udvalgets Vegne, og selv vil jeg forbeholde mig i næste Rigsdags-samling at bringe dette Spørgsmaal frem. Hvis der nogen Sinde har været Anledning til Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af et Spørgsmaal, tror jeg, der er det her, og i alt Fald forbeholder jeg mig som sagt at komme tilbage til denne Sag i næste Samling.

Saa vil jeg kun sige, at det Resultat, der foreligger her som Følge af Overenskomsten om en Toldlov, er ikke — det vil jeg alligevel sige — en Sejr for Frihandelen, det er ikke en Sejr for Beskyttelsen, og det er heller ikke et Nederlag for Beskyttelsen, men det er en Sejr for den Opfattelse, der siger, at Forhandlingens Vej er den, man skal gaa. Det er det, der for os, det vil sige for mine Meningsfæller og mig, der stemme for dette Toldlovsforslag og anbefaler det til Vedtagelse, ligger bag ved og har været det bærende. Industri og Haandværk behandles saa nænsomt, som man kunde vente det under de foreliggende Forhold, og dernæst viser dette Resultat ogsaa, at den Retning, som vor Politik følger, Forhandlingens Vej, skulde vi frem ad for at give Plads for alt det andet, alt det meget vigtige, der skal frem efter dette.

Holger Petersen: De finansielle Betragtninger, som Flertallet har fremført i sin Betænkning, har det Mindretal, hvortil jeg hører, ikke kunnet slutte sig til. Medens Mindretallets Parti altid har erklæret sig villigt til at gaa med til Nedsættelser paa de finansielle Toldsatser og har vist dette i Gerning ved Nedsættelse af Tolden paa de store Forbrugsartikler, hvor dette har kunnet forenes med forsvarligt Hensyn til Statens Finanser, saa kan Mindretallet paa ingen Maade billige Flertallets Standpunkt. Mindretallet finder det saaledes